

Materiale til Forelæggelsen af dette Lovforslag. Og disse Forhandlinger, som jeg synes var langt at foretrække fremfor atter gensidig at tilstille hinanden Betænkninger og udbede sig skriftlige Erklæringer, har ikke været frugtesløse. De har for mig været ganske overordentlig oplysende, de har ogsaa sat deres Spor i Lovforslaget, og jeg tror fremdeles, det har været rigtigt, at disse Betænkninger med det meget betydelige Materiale, de indeholder om alle mulige Forhold vedrørende Statsbanerne, ikke har været tilgængelige før paa dette Tidspunkt, da nu et enkelt af de Forhold, som Betænkningen omhandler, foreligger til Afgørelse. Der er Tid nok til at drøfte alle de andre Forhold, som Betænkningerne indeholder, fordi disse Forhold jo ikke i dette Øjeblik er Genstand for nogen Afgørelse.

Det er fra flere ærede Medlemmers Side udtalt, at man har følt sig skuffet ved det fremkomne Lovforslag — det er navnlig udtalt af det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) —, skuffet over, at der ikke er noget om Økonomi i dette Lovforslag. Hensigten med Statsbaneudvalgets Nedsættelse skulde jo være at skabe en mere økonomisk Ordning af Statsbanerne, og jeg erkender, at der i dette Lovforslag ikke er noget som helst om Økonomien for Statsbanernes Vedkommende. Jeg regner slet ikke de 16,000 Kr., som Forskellen i Lønningerne opføres til for de overordnede Funktionærers Vedkommende, thi hvis Lovforslaget kræver blot nogle faa underordnede Funktionærer mere, er de 16,000 Kr. snart sat til. Altsaa, dette Lovforslag skal ikke være Udtryk for Indførelse af en ny Økonomi for Statsbanerne. Statsbaneudvalget har anset det for sin Opgave i det hele at undersøge Statsbanernes Forhold og gøre enhver Bemærkning derom, som Udvalget fandt Anledning til at gøre, og som man mente kunde have Interesse for Betjeningen af Publikum, for Statsbanernes Økonomi, for Personalet og for Forholdet mellem Rigsdagen og Statsbanerne. Statsbaneudvalgets Betænkning er saaledes i Virkeligheden meget omfattende. Jeg tror imidlertid ikke, at Statsbaneudvalget har Uret i den Betragtning, at hvis man skal naa til en økonomisk og ogsaa i andre Henseender tilfredsstillende Drift, vil det være af meget stor Betydning først og fremmest at tilvejebringe en saadan Organisationsform, at de ledende, som skal hidføre disse bedre Resultater, derigennem har

Midler dertil eller rettere derigennem i hvert Fald ikke hindres i at gennemføre de Reforme, som de kunde ønske. Derfor forekommer det mig, at det er meget rigtigt af Statsbaneudvalget først og fremmest at pege paa Organisationsspørgsmaalet som det, der først skal løses. Overensstemmende dermed har jeg anset det for rigtigt, forinden man overhovedet giver sig af med at reformere indenfor Statsbanernes Rammer, at forelægge Rigsdagen dette Forslag til en Omorganisation, fordi jeg kan tiltræde den Tankegang, at man ved en saadan Omorganisation vil opnaa at give Ledelsen saa frie Hænder, at den har ikke nogen Undskyldning i at henvise til, at den er bundet i alle Retninger og derfor forhindret i at indføre Reforme. Jeg tror derfor ikke, det er med Føje, naar man gør det foreliggende Lovforslag ligesom til Resultatet af Statsbaneudvalgets Arbejde og siger: Det er altsaa alt, hvad der kommer ud af hele den store Historie. Det vil det ingenlunde være; ogsaa i min første Tale paapegede jeg, at Statsbaneudvalgets Betænkning indeholder overordentlig mange Enkeltheder, Belysning af overordentlig mange interessante Spørgsmaal, som senere vil komme til at foreligge til Drøftelse og Afgørelse, og jeg tør maaske sige, at jeg finder disse Spørgsmaal ikke mindre interessante og Bidragene ikke mindre betydningsfulde, selv om jeg ikke paa langt nær i alle Enkeltheder vil kunne slutte mig til de Betragtninger, som er gjorte gældende i Statsbaneudvalgets Betænkning udoer det, som angaar Organisationsformerne.

Men jeg maa vende tilbage til det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), hvis Kritik jeg egentlig ikke forstod. Navnlig forstod jeg slet ikke, hvad det ærede Medlem vilde, og hvor han vilde hen. Jeg forstod ikke andet, end at han overhovedet ikke vilde lade nogen Lejlighed gaa fra sig til at sige noget ubehageligt om Statsbanerne og om den saakaldte enevældige Generaldirektør. Det ærede Medlem benyttede Lejligheden til ogsaa at være morsom paa Ministerens Bekostning, idet han benyttede den i øvrigt slet ikke originale Vending, at Ministeren stod umiddelbart under Generaldirektøren. Det er en Vending, som det ærede Medlem ikke har brugt først, men som man meget godt kender, og som i alt Fald Ministre ikke er utilbøjelige til at anvende, om end naturligvis med nogen Reservation. Jeg kan ikke se, at der er noget som helst forkert eller ubehageligt i at gøre sig klart,